

** عَيْنِ الْأَصْحَ وَالْأَدَقَّ لِلْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ أَوْ الْمَفْرَدَاتِ أَوْ الْحَوَارِ: (۱۰ - ۱)

۱- «لَا يَغْتَبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا يُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا»:

- (۱) نباید غیبت یکدیگر را کنید، آیا کسی از شما دوست دارد گوشت برادرش را، بخورد؟!
- (۲) نباید غیبت همدیگر را کنید، آیا کسی از شما دوست دارد گوشت برادر مرده‌اش را بخورد؟!
- (۳) بعضی از بعضی دیگر غیبت نمی‌کنند، آیا دوست دارند گوشت برادر مرده خود را بخورند؟!
- (۴) هرگز غیبت یکدیگر را نکنید، آیا کسی از شما دوست دارد گوشت برادر مرده‌اش را بخورد؟!

۲- «مِنْ أَكْبَرِ الذَّنُوبِ هُوَ أَنْ نُسَمِّيَ الْآخِرِينَ بِالْأَلْقَابِ الْقَبِيحَةِ»:

- (۱) از گناهان بزرگ است که دیگران را با لقب زشت بخوانیم!
- (۲) نامیدن دیگران با لقب‌های زشت از بزرگترین گناهان است!
- (۳) از بزرگ‌ترین گناهان این است که دیگران را با لقب‌های زشت بنامیم!
- (۴) بزرگ‌ترین گناه این است که دیگران را با لقب‌های زشت خطاب قرار دهیم!

۳- «شَرُّ النَّاسِ مَنْ لَا يَعْتَقِدُ الْأَمَانَةَ وَلَا يَجْتَنِبُ الْخِيَانَةَ»:

- (۱) بدترین مردم کسی است که پایبند امانت نباشد و از خیانت دوری نکند!
- (۲) بدی مردم در کسانی است که به امانت‌داری اعتقاد ندارند و خیانت می‌کنند!
- (۳) مردم بد کسانی هستند که به امانت‌داری اعتقادی ندارند و از خیانت دوری نمی‌کنند!
- (۴) بدترین مردم کسانی هستند که پایبند امانت نیستند و خیانت می‌کنند!

۴- «لَا تَتْرَكُوا شَيْئًا مِنْ أَمْرِ دِينِكُمْ لِإِصْلَاحِ دُنْيَاكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ يَفْتَحُ عَلَيْكُمْ مَا هُوَ أَضْرُّ مِنْهُ»:

- (۱) آنچه از امور دینی است برای اصلاح دنیایان نباید رها شود، زیرا خداوند چیزی را بر شما می‌گشاید که ضرر آن بیشتر است!
- (۲) امری از امور دینتان را به خاطر امور دنیا رها نکنید، زیرا چیزهایی به شما روی می‌آورد که زیان آن‌ها بیشتر است!
- (۳) نباید دین را به خاطر اصلاح دنیای خود ترک کرد، زیرا آن‌چه که از آن ضرر بخش‌تر است بر شما باز می‌شود!
- (۴) چیزی از امر دینتان را به خاطر اصلاح دنیای خود ترک نکنید که خدا آن‌چه را که از آن زیان‌بارتر است، بر شما می‌گشاید!

۵- «كَانَتِ السَّائِحَاتُ يَذْهَبْنَ إِلَى مَلْعَبِ آزَادِي وَ هُوَ أَكْبَرُ مَلْعَبٍ فِي كُلِّ الْمَوْطِنِ»:

- (۱) گردشگران به ورزشگاه آزادی رفتند و آن ورزشگاه بزرگی در کل کشور است!
- (۲) گردشگران به ورزشگاه آزادی می‌رفتند و آن بزرگ‌ترین ورزشگاه در کل کشور است!
- (۳) مسافران به ورزشگاه آزادی می‌رفتند و آن ورزشگاه در کشور بزرگ‌تر است!
- (۴) مسافران به ورزشگاه آزادی می‌روند و آن ورزشگاه بزرگی در سراسر کشور است!

۶- عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجُمَةِ:

- (۱) تَنَصَّحْنَا الْآيَةَ الْأُولَى:، اول آیه ما را نصیحت می‌کند!
- (۲) وَ تَقُولُ لَا تَعْيَبُوا الْآخِرِينَ: و می‌گوید از یکدیگر عیب‌جویی نکنید!
- (۳) وَ لَا تَلْقَبُوهُمْ بِالْقَابِ يَكْرَهُونَهَا: و با القابی که آن‌ها را ناپسند می‌دارند، ایشان را لقب ندهید!
- (۴) وَ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَهُوَ مِنَ الظَّالِمِينَ! و هر کس این را انجام دهد، پس او ستمگر است!

۷- عَيْنِ الصَّحِيحِ عَنِ مُتَضَادِّ الْكَلِمَةِ «سَعَرَ هَذَا السَّرْوَالِ الرَّجَالِي أَعْلَى مِنْ ذَلِكَ»:

- (۱) أعلى (۲) أحسن (۳) أقل (۴) أرخص

۸- عَيْنِ مَا لِيُنَاسِبَ مَفْهُومَ هَذِهِ الْعِبَارَةِ «تَفَكَّرَ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَبْعِينَ سَنَةً»:

- (۱) ليست العبادة كثرة الصَّلاة و الصَّلاة إِنَّمَا الْعِبَادَةُ كَثْرَةُ التَّفَكُّرِ فِي أَمْرِ اللَّهِ!
- (۲) أفضل العبادة إيمان (استمرار) التَّفَكُّرِ فِي اللَّهِ وَ فِي قَدْرَتِهِ!
- (۳) فكر بلبل همه آن است که گل شد یارش / گل در اندیشه که چون عشوه کند در کارش
- (۴) تفکر کن که آخر از کجایی / در این نیلی قفس بهر چرابی

۹- عَيْنِ الْخَطَأِ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ وَ الْوَاقِعِ:

- (۱) يذهب النَّاسُ إِلَى الْمَطْبَعَةِ لِأَكْلِ الطَّعَامِ!
(۲) يُحِبُّ النَّاسُ مَنْ حَسُنَ خَلْقُهُ!
(۳) حَرَّمَ اللَّهُ التَّعَالَى الْإِسْتِهْزَاءَ وَ الْغِيْبَةَ!
(۴) الرَّابِعَةُ وَ عِشْرُونَ تَقْسِيمٌ عَلَى سِتَّةِ يُسَاوِي أَرْبَعَةً!

۱۰- «يَدْخُلُ رَجُلٌ مُتَجَرِّأً وَ يُسْأَلُ أَسْعَارَ السَّرَاوِيلِ مِنَ الْبَائِعِ. فَيَقُولُ لَهُ الْبَائِعُ: ... عَيْنِ الْجَوَابِ غَيْرِ الْمُنَاسِبِ»:

- (۱) ذَلِكَ السَّرْوَالُ الرَّجَالِيُّ بِتِسْعِينَ أَلْفَ تُوْمَانٍ!
(۲) عَدْنَا زَرْقًا وَ بِنَفْسِحِي فَقَطْ!
(۳) تَبَدُّوا الْأَسْعَارَ مِنْ سِتَّةِ وَ خَمْسِينَ أَلْفَ إِلَى خَمْسَةِ وَ ثَمَانِينَ أَلْفَ تُوْمَانٍ!
(۴) سَعَرَ السَّرَاوِيلِ مِثْنَيْنِ وَ عِشْرِينَ أَلْفًا بَعْدَ التَّخْفِيفِ!

** اِقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَّ بِدَقَّةٍ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ: (۱۳ - ۱۱)

«قَدْ شَجَّعَ الْإِسْلَامُ الْمُسْلِمِينَ مِنْذُ ظُهُورِهِ عَلَى الْفَضَائِلِ وَ حَذَّرَهُمْ مِنَ الذَّنُوبِ. إِنَّ السَّيِّئَةَ وَ الْكُسْلَ وَ الْجَهْلَ مِنَ الصِّفَاتِ الَّتِي قَدْ خَالَفَهَا الْإِسْلَامُ. وَ إِنَّ الْعِلْمَ وَ الْعَمَلَ خَصْلَتَانِ قَدْ شَجَّعَنَا عَلَيْهِمَا؛ لِأَنَّهُمَا يَفْتَحَانِ سَبِيلَ التَّقَدُّمِ وَ النَّجَاحِ. فِي نَظَرِ الْإِسْلَامِ الْعِلْمُ وَ الْعَمَلُ لَا يَتَفَصَّلَانِ (از یکدیگر جدا نمی‌شوند) ابداً. لهذا ذهب المسلمون من بداية القرن الأول إلى ساحة الجهاد ضد الأعداء من جهة و استسوا مدارس كثيرة في المبدأ الإسلامية و اقبلوا على التعلّم و توصلوا إلى خزائن العلوم من جهة الأخرى. نحن نرى أن الغربيين في القرن العشرين كانوا يُدرِّسون في مدارسهم العلمية بعض الرسائل التي قد أَلْفَهَا الْمُسْلِمُونَ.»

١١- «يُشَجِّعُ الْإِسْلَامَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى» عَيِّنِ الْخَطَأَ:

- (١) مخالفةُ السُّنَنِ وإِكْتِسَابُ الْفَضَائِلِ!
(٢) التَّوَصُّلُ إِلَى خَزَائِنِ الْعُلُومِ!
(٣) تَأْلِيفُ الرَّسَائِلِ لِمَدَارِسِ الْغُرَبِيِّينَ!
(٤) الذَّهَابُ إِلَى سَاحَةِ الْجِهَادِ ضِدَّ الْأَعْدَاءِ!

١٢- متى أوجد المسلمون مدارسَ في مُدُنِهِمْ؟

- (١) من بداية القرن الأول الهجري!
(٢) بعد قرنٍ من ظهور الإسلام و تشجيعه على العلم!
(٣) في أواخر القرن العشرين!
(٤) لما ألفوا رسائل علمية!

١٣- عَيِّنِ الصَّحِيحَ:

- (١) العلمُ والعملُ خصلتان لا تتفاضلان في نظر الإسلام!
(٢) الجهلُ خصلةٌ لا يُخالفها الإسلامُ!
(٣) التقدُّمُ والنجاحُ يفتحان سبيلَ العلمِ والعملِ!
(٤) لا يُشجِّعُ الإسلامُ الناسَ على التقدُّمِ!

١٤- عَيِّنِ الصَّحِيحَ عَنْ نَوْعِيَةِ الْكَلِمَاتِ أَوْ مَحَلِّهَا الْإِعْرَابِيَّ عَلَى التَّرْتِيبِ:

- (١) مبتدأ - مضاف إليه - صفة (٢) مفعول - مضاف إليه - صفة (٣) فاعل - صفة - مضاف إليه (٤) فاعل - مضاف إليه - صفة

١٥- عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِمَا تَحْتَهُ خَطُءٌ عَلَى التَّرْتِيبِ «لهذا ذهب المسلمون من بداية القرن الأول إلى ساحة الجهاد ضدَّ الأعداء»:

- (١) فاعل - عدد ترتيبي - صفة (٢) مفعول - عدد ترتيبي - صفة (٣) اسم مذكر - عدد اصلي - مضاف إليه (٤) فاعل - عدد ترتيبي - مضاف إليه

١٦- عَيِّنِ الْعِبَارَةَ الَّتِي تَشْتَمِلُ عَلَى اسْمِ التَّفْضِيلِ وَاسْمِ الْمَكَانِ مَعًا:

- (١) أعمالك خيرٌ مني لأنَّ أمك راضيةٌ عنك!
(٢) أبقى الأعمال عند الله عملٌ ينفع الناس!
(٣) في متجرٍ زُميلي البسة رخيصة!
(٤) إلى الله مرجعكم و هو خيرٌ حافظًا!

١٧- عَيِّنِ كَلِمَةَ خَيْرٍ لَيْسَتْ اسْمُ التَّفْضِيلِ:

- (١) عداوة العاقل خيرٌ من صداقة الجاهل!
(٢) مَنْ يَعْمَلُ الْخَيْرَ فِي الدُّنْيَا يَشَاهِدْهُ فِي الْآخِرَةِ!
(٣) خيرُ الأمور أوسطها!
(٤) ليلة القدر خيرٌ من ألف شهر!

١٨- ما هو الصَّحِيحُ عَنِ الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ: «إِطَاعَةُ اللَّهِ أَكْبَرُ الْعِبَادَاتِ لِلْإِنْسَانِ وَالدُّنْيَا مَزْرَعَةٌ الْآخِرَةُ»

- (١) أعظم: جمع مكسر (٢) العبادات: جمع مكسر (٣) الدنيا: اسم مكان (٤) مزرعة: اسم مكان

١٩- عَيِّنِ الْخَطَأَ:

- (١) يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ! اسم فاعل
(٢) رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ: اسم فاعل
(٣) شَرَّ النَّاسِ ذُو الْوَجْهَيْنِ! اسم تفضيل
(٤) يَا عَلَّامُ الْغُيُوبِ: اسم مبالغة

٢٠- عَيِّنِ مَا لَيْسَ فِي هَذِهِ الْعِبَارَةِ «هَذَا الرَّجُلُ الصَّبُورُ انْتَهَرَ فِي الْمَتَجَرِّ أَكْثَرَ مِنْ سَاعَتَيْنِ»:

- (١) اسم التفضيل (٢) اسم المكان (٣) الصفة (٤) اسم الفاعل